

[Udenrigsministeren]

afståelser. Danmark stemte for sammen med de nordiske lande, Belgien og Irland.

Med vor positive stemme for resolutionen i dens helhed har vi samtidig endnu en gang bekræftet den vægt, vi fra dansk side tillægger de konstruktive bestræbelser, der udfoldes på nationalt og internationalt plan til fremme af fuld ligestilling mellem mænd og kvinder.

For yderligere at markere vor klare afstandtagen fra de politisk uacceptable elementer i handlingsprogrammet afgav den danske repræsentant en stemmeforklaring på de fem nordiske landes vegne. Det udtaltes heri bl.a., at man havde afstået under delafstemningen, fordi det pågældende afsnit godkendte et dokument, som de nordiske lande ikke havde været i stand til at acceptere i dets helhed af grunde, der var udvalget velkendte, bl.a. var omtalen af zionisme som en form for racisme fuldstændig uacceptable for de nordiske regeringer og den offentlige mening i vore lande. Dette er forklaringen på afstemningen.

Mette Madsen (V):

Jeg vil gerne takke ministeren for svaret, selv om jeg ikke er tilfreds med det. Det er meget vigtigt, at vi får klaret af, hvad der egentlig er sket under den afstemning i FN, som var anderledes end den, vi havde her i København.

I København stemte vi jo imod paragrafen om, at zionisme var lig med racisme, og vi undlod at stemme til programmet som helhed. Jeg forstår på udenrigsministeren, at vi nu har afstået ved afstemningen om zionisme lig med racisme og så har stemt for. Jeg mener, det er en klar ændring i Danmarks stilling. Jeg vil gerne have lov, fru formand, til at citere fra vor stemmeafgivning ved konferencen, og jeg må bede om at citere på engelsk for en gangs skyld:

»The Danish delegation abstained on the draft programme of action as a whole, because we consider the reference in paragraph 5 to zionism as totally unacceptable; furthermore, while we certainly support that assistance to Palestinian women should be provided to meet their social and economic needs, there are formulations in paragraph 183 a) to which my delegation cannot subscribe.«

Oversættelse:

»Den danske delegation afstod fra at stemme til udkastet til handlingsprogrammet i dets helhed, fordi vi anser henvisningen i § 5 til zionisme for at være helt uacceptabel; skønt vi naturligvis kan tilslutte os, at der skal ydes bistand til palæstinensiske kvinder for at opfylde deres sociale og økonomiske behov, er der desuden formuleringer i § 183 a), hvilke min delegation ikke kan tilslutte sig.«

Jeg mener, det er en så klar ændring i Danmarks stilling fra Københavnsafstemningen til det, der er sket i FN's generalforsamling nu, at selv den bedste stemmeforklaring, som vi jo ikke har fået her – måske skulle jeg have stillet mit spørgsmål skriftligt, men jeg må bede udenrigsministeren om, at vi får den skriftligt i det udvalg, hvor ministeren synes den hører hjemme – altså at selv den bedste stemmeforklaring ikke kan retfærdiggøre, at vi nu har stemt for handlingsprogrammet. Jeg skal ikke citere fra instruksens til kvindekongressen, for den er stemplet fortroligt, men vi levede efter, at hvis dette dokument eller dele deraf skulle indgå i handlingsprogrammet, burde dette forelægges udenrigspolitisk nævn.

Jeg mener, at den ændring, man nu har foretaget, absolut også skulle have været forelagt udenrigspolitisk nævn, og jeg vil gerne spørge ministeren, hvorfor det ikke har været tilfældet. Det må vi også have klaret af.

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Jeg tror, at der er en lille misforståelse imellem os, for det, man har drøftet på den 35. generalforsamling, er ikke teksten fra kvindekongressen i København. Der er tale om, at man som et af mange punkter i en resolution henviser til det program, der blev vedtaget i København, og det er derfor, for at der ikke skulle være misforståelser, når der var henvisning i de ganske få linjer ud af mange hundrede linjer, at vi gav den stemmeforklaring angående det, der var indeholdt i københavnervedtagelsen. Grunden til, at vi afstod på delafstemningen, er altså, at zionisme og racisme ikke er nævnt direkte, men at der er tale om en henvisning til det samlede københavnerprogram. Det er det, der er forklaringen dels på, at vi afstod med stemmeforklaring, dels på, at vi til sidst kunne gå ind for hele resolutionen som sådan.